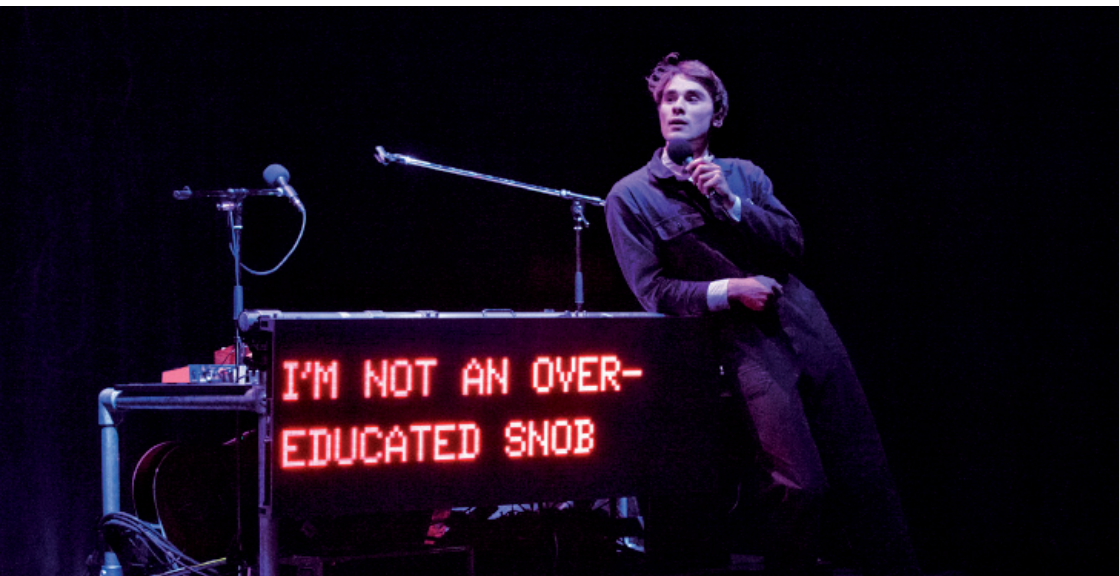

THEATER / MUZIEK | GENT, BELGIË

BORIS VAN SEVEREN & JONAS VERMEULEN

The only way is UP

BORIS VAN SEVEREN EN JONAS VERMEULEN OVER *THE ONLY WAY IS UP*

Een ode aan het gewone

Het is de struggle van menig 'millennial': er is een zee aan mogelijkheden, maar welke kies je?

Zo vragen ook Boris en Jonas zich af: "Hoe beslist u iets, als u de hele tijd schrik moet hebben anders te worden van de keuze die u aan het maken zijt?" Eenmaal besloten is er geen weg meer terug en toch is één ding zeker: "*The only way is UP.*"

Na hun succesvolle afstudeervoorstelling, de rockopera *The Great Downhill Journey of Little Tommy*, staan Boris Van Severen en Jonas Vermeulen met hun tweede voorstelling *The only way is UP* op Noorderzon. Boris en Jonas zetten de lijn door die ze in Tommy zijn begonnen; muziek en theater zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Boris: "Het is nog steeds een onderzoek naar hoe we het beste theater met muziek kunnen combineren zonder te vervallen in musical of opera". *The only way is UP* is wederom een theaterconcert, maar wel in een nieuw genre: elektro. Hoewel Boris en Jonas beiden een rockachtergrond hebben is de interesse voor elektronische muziek er altijd al geweest. Boris: "We hebben nooit de ballen gehad om daaraan te beginnen. We dachten nu: we gaan ons daar gewoon op smijten en zien wel waar we uitkomen."

OPHELIA TENT | 55 MIN

zo 26 en ma 27 aug | 21:00 uur (ma 27 aug met nagesprek)

entree | 12,50

taal | Engels

**N
D
E
R
N**

‘Slachtoffer zijn van hun eigen keuzes’

Het oorspronkelijke idee startte echter vanuit een andere gezamenlijke fascinatie: de verhalen van familieleden over vroeger. Gebeurtenissen verteld door dezelfde personen die ze hadden meegemaakt, maar waarvan het volgens Jonas “niet te geloven was dat dat dezelfde mensen waren, dat dat allemaal in eenzelfde persoon zit”. Boris vult aan: “Het zijn ook verhalen van mensen die slachtoffer zijn van hun eigen keuzes. Hoezeer de keuzes in uw leven uw leven overnemen en bepalen, dat fascineert ons.”

Na een gouden tip komen de mannen bij de *Up Series* van de BBC terecht. Documentairemaker Michael Apted volgt vanaf 1964 de levens van veertien kinderen en legt die om de zeven jaar opnieuw vast. Boris: “Dat is echt een enorm cadeau en een binge-watcher geweest voor ons.” Jonas: “Het zijn gewone mensen die je op straat wel honderd keer per dag tegen komt. Het is fascinerend dat het meest gewone mensenleven zo interessant en aangrijpend kan worden. Na het zien van een aflevering wil je meteen de volgende zien, omdat je wilt weten wat er gebeurt.”

‘De schoonheid verschuift zich naar een ander terrein’

The only way is UP volgt vier personages op zeven sleutelmomenten en omspant een heel mensenleven. Je ziet de personages opgroeien en als gevolg van hun keuzes ieder een eigen weg inslaan. Voor de voorstelling begeven Boris en Jonas zich dubbel op onbekend gebied, want naast een nieuw genre duiken ze de toekomst in en onderzoeken hoe het is om ouder te worden. Ze scheppen niet de illusie dat ze, beiden twintigers, weten hoe het leven loopt. Jonas: “Het zou heel verkeerd zijn als wij zouden zeggen wat de sleutel voor een gelukkig leven is.” In de voorstelling geven ze slechts opties, ze tonen mogelijkheden. En toch klinken ze vaak wijs: “Ouder worden gaat niet over dingen verliezen; de schoonheid verschuift zich naar een ander terrein.”

Het maken van de voorstelling lijkt de mannen zelf een zekere rust te hebben gegeven. Jonas: “Het heeft me ervan bewustgemaakt dat alles wel gaat zoals het gaat. Grote plannen zullen niet allemaal uitkomen, maar daartegenover staat dat kleine dingen een groter belang krijgen.”

In *The only way is UP* gaan Boris en Jonas op zoek naar de poëzie van die kleine dingen. Boris: “Het is eigenlijk een ode aan het gewone”, want, zo herinnert hij me: “We zijn niet uniek als mens, er zijn er miljarden gelijk aan ons.” In plaats van te schrikken van die gedachte schept deze in *The only way is UP* juist berusting. De voorstelling is een ode aan de poëzie van de kleine dingen, van gewone mensenlevens, maar dan wel in een bombastisch elektronisch jasje.

